

«Όστρακα» (θραύσματα αγγείων) με ονόματα πολιτικών της Αθήνας που προτάθηκαν από τον αθηναϊκό δήμο, για να πάρουν τον δρόμο της εξουσίας (Μουσείο Αγοράς Αθήνας). Ο οστρακισμός αποτελούσε από τον 6ο αι. π.Χ. θεσμό της αθηναϊκής δημοκρατίας που απέβλεπε στην προστασία του πολιτεύματος από πολίτες που συγκέντρωναν επικίνδυνα μεγάλη δύναμη. Μία φορά τον χρόνο οι Αθηναίοι πολίτες αποφάσιζαν για τη σκοπιμότητα διεξαγωγής της διαδικασίας. Εάν η απόφαση ήταν καταφατική, σε μυστική ψηφοφορία που λάμβανε χώρα στην Εκκλησία του Δήμου χάραζε ο καθένας σε ένα θραύσμα αγγείου το όνομα του πολιτικού άντρα που θεωρούσε τον πλέον επικίνδυνο. Στη συνέχεια ο πολιτικός του οποίου το όνομα είχε χαραχτεί στα περισσότερα όστρακα απομακρυνόταν για δέκα χρόνια από την πόλη.

Γ. Φθόγγοι και γράμματα

Οι **φθόγγοι** της α.ε. παριστάνονται με **24 γράμματα**, που είναι τα ίδια με αυτά της ν.ε.* Οι φθόγγοι της α.ε. διααιρούνται σε **φωνήεντα** και σε **σύμφωνα**.

- Τα φωνήεντα διααιρούνται σε **βραχύχρονα**, **μακρόχρονα** και **δίχρονα**, με βάση τη διάρκεια της προφοράς τους.
- Τα **βραχύχρονα** ή **βραχεία** (σύμβολο βραχύτητας: ˘) προφέρονταν όπως και σήμερα, σε σύντομο (βραχύ) χρόνο: *Ἐλεος* = [eleos].
- Τα **μακρόχρονα** ή **μακρά** (σύμβολο μακρότητας: ˉ) προφέρονταν περίπου σε διπλάσιο (μακρότερο) χρόνο. Το «**η**» αιουγόταν ως δύο «**ε**» (εε) και το «**ω**» ως δύο «**ο**» (οο): *ἠώς* (η χαραυγή) = [eeoos].
- Τα **δίχρονα** ήταν σε κάποιες λέξεις βραχεία και σε κάποιες μακρά.

* Αρχικά το ελληνικό αλφάβητο περιλάμβανε και το γράμμα **βασί** ή **δίγαμμα** (Ϝ), που προφερόταν σαν «β» ή σαν μαζί «ου», όπως όταν προφέρουμε τη λέξη «Ουάσπυτον». Επίσης, στην παλαιότερη α.ε. υπήρχε και ο φθόγγος **γιοτ** (που δε μας σίθησε το σύμβολό του και ο οποίος παριπτάνεται με το λατ. j), που αιουγόταν όπως ο φθόγγος «α» στη λέξη «παιδιά».